

tractar de beneficiar a una empresa i de tractar de negociar amb els diners de la sanitat pública. Res de res, és una actuació que està permetent introduir criteris de gestió hospitalària que estan sent productius per a la nostra comunitat, per al sistema sanitari i beneficiosos per als ciutadans.

Al senyor Botella li agraiïx l'aclariment de la martingala. (*Veus*) Referint-se ara a no sé quin altre terme ha utilitzat dient-ho exactament igual, no? (*Veus*) No sé quin altre ha utilitzat. En qualsevol cas, jo li demanaria que les seues exposicions tinguen més rigor i més contingut a l'hora de fer les valoracions.

I, per últim, en els pocs segons que me queden, sí volia fer una referència al que de veritat mot té d'interessar: el que de veritat mos té d'interessar és si allí s'està fent una bona assistència sanitària, a més, lògicament, de la transparència i claredat en el procés, que s'està fent, és a dir, si allí s'està fent una bona assistència sanitària i si els ciutadans estan satisfets d'eixa assistència.

En l'últim any, 400.000 consultes externes, 13.000 operacions amb anestèsia general i 4.400 amb local, 126.500 urgències ateses, nivell de satisfacció dels ciutadans... És a dir, conte estos indicadors perquè vegen que allí s'està treballant i, per tant, que hi ha contingut per a poder-ho valorar: 8,5 punts de valoració per part dels ciutadans, i entre el 87% i el 97%, depenent de poblacions, volen tornar a este hospital si tornen a tindre un altre problema. Plena satisfacció. Però és que, a més, valoració similar tenen els habitants de la Safor o els habitants de la Marina Alta.

I, per últim, destacar que el 74% dels enquestats de fora de la Ribera els agradaria que s'aplicàs el model de gestió d'Alzira en la seua àrea de salut. Afortunadament, el 74% dels habitants és molt més (*la senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*) que els que estan ací asseguts hui.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

Declaració institucional contra la pena de mort aplicada als menors d'edat i contra la seua utilització com a soldats en conflictes armats

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Senyories, ha arribat a la Mesa, per part dels síndics dels grups parlamentaris, la següent declaració institucional, i si els diputats em permeten, vaig a passar a llegir-la:

“Declaració institucional.

El 10 de desembre de 1948 va ser aprovada la Declaració universal dels drets humans per l'Assemblea General de les Nacions Unides, a fi de definir els drets fonamentals de la persona, i contribuir a la seua salvaguarda.

Principi fonamental de la Declaració era la universalitat d'eixos drets, i la seua aplicació sobretot als més desprotegits, i d'entre ells als menors d'edat. Diversos tractats i actuacions aprofundixen en la defensa dels drets dels xiquets i xiquetes, i culminen amb l'aprovació de la Convenció sobre els drets del xiquet. A pesar d'estos esforços, la realitat és que continuen sent víctimes de gravíssimes violacions dels seus drets bàsics.

La pena de mort no equival a justícia; és el càstig més inhumà i degradant, i viola els fonaments mateixos del valor humà i la dignitat. Junt amb la Declaració universal dels drets humans, tractats internacionals i regionals han arreplegat la seua oposició a este atemptat a un dret fonamental de la persona.

I així, la Convenció sobre els drets del xiquet de les Nacions Unides estableix que ‘no s'imposarà la pena capital per delictes comesos per menors d'edat’. I si greu és en qualsevol cas la seua aplicació, enfront de l'execució de menors d'edat s'ha de reiterar fermament una reprovació i condemna absoluta.

Els menors d'edat són víctimes de molts altres abusos, especialment en el context de conflictes armats. I són exposats a les brutalitats de la guerra un nombre creixent de xiquets i xiquetes soldat.

Encara que el Protocol facultatiu de la Convenció de drets del xiquets prohibeix el seu reclutament, actualment més de mig milió de menors són utilitzats per exèrcits o grups armats en quasi tots els grans conflictes. Reclutats voluntària o forçosament, sovint segrestats, són empleats en combat o en funcions degradants, i sovint sotmesos a gravíssims abusos i brutalitat extrema. Pateixen els pitjors danys físics i mentals, i constitueixen una generació a què es roba la seua infància.

En conseqüència, les Corts Valencianes se sumen als esforços internacionals per la defensa dels drets dels xiquets i xiquetes, i manifesten la seua oposició a l'aplicació de la pena capital a menors d'edat, així com a la seua utilització com a soldats en conflictes armats.

Així mateix manifesten el seu reiterat compromís en la defensa d'estos drets fonamentals, a través de l'articulació d'actuacions davant de casos de greus violacions d'eixos drets de què tinguera constància”.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

Moltes gràcies, senyories.

Anem a passar al següent punt de l'ordre del dia: compareixença del conseller de Sanitat per a explicar les accions que realitzarà la Conselleria des del seu àmbit d'actuació una vegada conegut el contingut de l'informe del Síndic de Greuges sobre la situació de les persones que pateixen malalties mentals i de les seues famílies, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula l'honorable conseller senyor Rambla.

Compareixença del conseller de Sanitat sobre les actuacions de la conselleria arran del coneixement de l'informe del Síndic de Greuges sobre la situació de les persones que pateixen malalties mentals i de les seues famílies

El senyor conseller de Sanitat:

Muchas gracias, presidenta.

Señoras y señores diputados.

En el año 2003, el Síndic de Greuges presentó un informe especial sobre la situación de las personas que padecen enfermedades mentales y de sus familias. En dicho informe, esta institución analizaba, en primer lugar, la evolución de la